

שרה בכור

יועצים לנהול ולפתוח ארגוני

אסטרטגיה, שיווק, הדרכה וקבוצות

מי לא הגיע לשם לפחות פעם בחייו?

ישנו מקום אחד, רחוק רחוק, שאין לו כתובת מדויקת ואינו מופיע בשום מדריך לתייר, ובכל זאת רבים כל כך מגיעים מידי פעם לשעריו, לבד. והמקום הוא סוף העולם.

מי לא הגיע לשם לפחות פעם בחייו, שיקום. מי לא הגיע לשם לפחות פעם בחייו, עייף מהדרך, מחזיק בידיו שברי חלומות שנופצו, תקוות שנכזבו, ועל מסכת פניו הבעת תימהון אמיתית, איך הגעתי לכאן? איך לא ראיתי קודם? ואיך, בשם האלוהים, לא נזהרתי? מין נקודה ריקה ברצף החיים. לשום דבר שידעת אין יותר משמעות, לשום רצון אין כוח רצון, כל שלטי הכיוון מכוסים בערפל, ואינך יודע מה נכון ומה לא, מה לעשות ומה לא. רק הכאב נשאר, חד וחרף בעוצמתו, בווער כך מבפנים ללא רפואה הנראית לעין.

למקום הזה אינך לוקח חברים וקרובים, גם אינך יכול להיעזר בהם, כי איך תדע לבטח מי חבר ומי גרוע מאויב? מי בעדך, ומי כאילו בעדך? ובמי אתה יכול לבטוח, כשאת עצמך אינך מכיר יותר, שלעצמך אתה חסר. לבד אתה מגיע לשם, בלי כוח, שום מוצא לא נראה לעין.

שערי סוף העולם גבוהים ומסורגים, והשברים בידך מכבידים מאוד. מתוך אותה עייפות אתה מניח אותם שם, את מי שרצית להיות ואינך, את כל מה שרצית שיהיה ולא נהיה, האמיתות שנשברו, כל הדברים שהאמנת בהם, ולא היו ראויים.

הכל שבור, מנופץ, אתה מסתכל עליהם, אלה מילאו את חיך. אלה היו חיך, הדברים ששימחו אותך, שהעציבו אותך, שהפחידו אותך, היו שלך. ועכשיו, איך תוותר עליהם, ואפילו שהם שבורים, וכובלים את ידיך, הם עדיין משהו לעומת הכלום הצפוי.

זמן אתה עומד שם, מול השערים, נאבק מאבק אחרון. בסוף אין לך כוח להחזיק יותר, אתה מניח אותם מול השער. תראה מה קורה. כמו בלחש קסמים, נפתחים השערים לרווחה, לקראתך, עולם חדש נפרש אליך, המשך לעולם הישן שהיה כבר צר עליך, צפוף, מחניק, ולא התאים לך יותר. מה קרה, מה עשית פה. הרחבת את גבולותיך. ברגע שוויתרת על השברים הישנים, הרווחת שלם חדש. לא מוכר עדיין, לא בבית עדיין, אך שלך, מלא אפשרויות ויופי.

זהירים זהירים אתה פוסע דרך השערים, עורך הכרות עם נחלתך החדשה. היא אמיתית, אלה יכולותיך, אלה צעדיך החדשים, זהו קולך שהועשר בעוד גוון, אלה חבריך האמיתיים, אלה חיך החדשים. כמה טוב.

בשלב זה אתה עדיין לא יודע, שעוד יגיע יום, וגם נחלתך זו תקטן עליך, ושוב ישברו לך דברים, ושוב תמצא עצמך ללא אזהרה כפוף וכואב מול שערי של סוף העולם. ותעמוד שם שפל ברך, נושא בידך את שברי עברך הכואב, ואותה מלחמה פנימית קשה תתחולל כך שוב ושוב, לוותר ולהניח או להחזיק בכל הכוח ולא להרפות.

ובכל פעם שתוותר, יפתחו אליך השערים, יגדל עולמך ויתעשר. והתנאי היחיד הוא שהויתור יבוא מתוכך ויהיה אמיתי. כבר קרה שעשית קולות של וויתור, וברגע שנפתחו לקראתך השערים, רצת להרים בחזרה את השברים, לנסות להבריח איתם את הגבול. זה לא עובד, בשנייה הזאת נסגר הכל מחדש, ושוב אתה תקוע ללא דרך ומוצא.

יש אנשים שתקועים כך שנים. עומדים מול השערים, ידיהם מלאות בעברם, בשברי חלומם הקודמים, מחזיקים חזק חזק במה שיכול היה להיות ולא קרה, במה שהיה ונשבר, ומסרבים להרפות. יש כאלה שמתים כך מול השער, מאוכזבים, מרירים. אחרים בזמן הזה, מרחיבים את גבולות עולמם וממשיכים והולכים, וידיהם פנויות להחזיק בחדש, לקטוף פרח.

הסיני הזקן

בורלא 39 תל-אביב 69364

e-mail: iloveyou@zahav.net.il

טל': 03-6827781, 03-252423, פקס: 03-7412580